

Advent 2. vasárnapja- igehírdetés

Fohász: Kegyelem és békesség Istentől, ami Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. Ámen.

Ének: 457. dicséret - Ó, Jézus, árva csendben az ajtón kívül állsz

Ima: Dicsérjük a te nevedet Urunk, hogy az adventi várakozás időszakát élhetjük újra. Köszönjük, hogy ma is visszatekinthetünk az elmúlt napjainkra, és hálát adhatunk szeretedért és gondoskodásodért. Hálával vesszük mindazt, amit erre az adventi időszakra is elkészítettél, köszönjük, hogy a világosság érkezésének a csodáját élhetjük meg. Köszönjük, hogy ezt hitben tehetjük, s a benned való bizalom ad nekünk erőt, és kitartást ebben a nehéz időszakban.

Urunk, templomainkat bezártad, de kérünk, add, hogy szívünk méginkább megnyíljon, előtted. S add, hogy amikor majd újra szólnak a hívó harangok, szenteljünk időt arra, hogy egymást hitben megerősítsük az előtted való jelenlétünkkel is. Figyelmeztess a neked tett ígleteinkre, s juttasd eszünkbe, hogy Te folyamatosan a mi megváltásunkon munkálkodsz. Add a Szentlélek erejét, hogy szívünkbe fogadjunk újra. Ámen.

Textus: Ézsaiás 1,13.16.17.27.

" Ne hozzatok többé hazug áldozatot, még a füstjét is utálok! Újhold, szombat, ünnepi összejövetel? Nem tűröm együtt a bűnt és ünneplést! Mossátok tisztára magatokat! Vigyétek el szemem elől gonosz tetteiteket! Ne tegyetek többé rosszat, tanuljatok meg jót cselekedni! Tanuljatok jót tenni, törekedjetek igazságra, térítsétek jó útra az erőszakoskodót! Védjétek meg az árvák jogát és az özvegyek peres ügyét! ²⁷ Sion ítélettel váltatik meg, megtérői igazság által. „

Ünneplő Keresztyén Gyülekezet, testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Éveken át megszoktuk, hogy az adventi várakozás időszakába gyorsan sodródunk bele az év vége felé. Észre sem vesszük, s az esti időszakban gyorsan ránk sötétedik, hamar kikerülnek az üzletek polcaira a vásárolható karácsonyi ajándékok, a fényes díszek csillogó hívogatója

vesz körül mindenütt. Ilyenkor felsóhajtunk, már újra eltelik az év, újra idősebbek lettünk. S valóban úgy rohan az idő, hogy az életünk fontos pillanatai sokszor észrevétlenül suhannak el mellettünk.

A múlt évben beköszöntött járvány, a bezártság időszaka most is szeretné figyelmünket az ünnepek lényegére irányítani. A felkészülés időszaka nem lesz hosszabb, de lehet tartalmasabb. Nemcsak az adventi várakozásunk ideje tűnik rövidnek, hanem a születésre és a halálra való várakozás időszaka is gyorsan pörög, s elmondhatjuk, a mi Megváltó Istenünk azon dolgozik, hogy az egész életünk megváltozzon.

Az Advent első szakaszában még van némi idő, hogy lelkünket beöltöztessük az Istennek tetsző várakozásba. Nem készülhetünk a templomba, s e nélkül a hívó ember ünnepe nem teljes. Minden változik körülöttünk, de a legszebb, s legtartalmasabb ünnepünk akkor lesz, ha bennünk változik meg minden. Isten Igéje mindig, minden időszakban erre szeretene bennünket vezetni. A mi életünk fénye, csillogása nem kívülről kell, hogy érkezzon, hanem a lelkünket megtöltő melegségből kell, hogy áradjon. S ezt a belső fényt, csillogást kell élnünk, és továbbadnunk másoknak is.

Az Íge arra tanít, hogy az idő rohanásában is legyen időnk figyelni az eljövendőre, a földre érkező Jézusra, az értünk készülő áldozatra. A sötétségbe betörő fény a lelki életünkbe hozza a világosságot. Igénk Ézsaiás próféta könyvéből arra buzdít, hogy ne féljünk ettől a világosságtól, ne akarjuk elkerülni, akkor sem, ha néha kellemetlen számunkra, mert szembesít az igazi énünkkel. A régit teljesen meg akarja változtatni. Azt olvassuk: „**Ne hozzatok többé hazug áldozatot, még a füstjét is utálok.**“

Adventi várakozásainkban általában a legnagyobb jólétünk van benne. Mindaz, amit meg akarunk mutatni mindenkinek. Amikor arra figyelünk, hogy mit teszünk az asztalra, ha vendégeink érkeznek, vagy mit teszünk föl a facebookra, hogy elkápráztassunk másokat, még mindig önzően várakozunk. S azért önző dolog ez, mert mi magunk akarunk élni a csodálat középpontjában. S ez bizony nagyon távol áll attól a várakozástól, amelyre maga Jézus is készít és tanít.

A szentírás mindenütt arra tanít, hogy a keresztyénség legnagyobb ellensége az önzőség!!! Az, amikor a csillogás lehetősége elvakít, s úgy készülünk Jézus születésére és eljövételére, hogy őt magát kizárjuk ebből

a várakozásból. Ő áll ott az ajtó előtt, és ő kopog, s mi elküldjük, mert sajnáljuk odaadni azt, amire a kinn állónak szüksége volna. Nem sajnáljuk a csillogásra, de sajnáljuk arra, hogy lelkünk csilloghasson az Úr előtt.

A gyengét, a szegényt, szükségét szenvedőt annak idején is kizárták mindenhol, csak egy jászolban kapott helyet, ma is így van, a legtöbb helyről kizárják, a legtöbbször mi magunk is kizárjuk.

Ézsaiás próféta azt mondja: „**Sion ítélettel váltatik meg, megtérői igazság által.**“

Kedves Testvérek! A helyes várakozásról talán csak a templomokban esik szó. Ezek most újra zárva vannak. S közvetett módon mi magunk zártuk be őket már korábban, mikor elhagytuk a hitet, az egymás iránti áldozatkésztséget. Ma már a gyülekezet sem az a hely, ahol az emberek egymás segítségére volnának, hiszen a padsorok is egyre üresebbek. Már a hívő ember se nagyon vár jót a másiktól. S a heti egy óra is sok, s ez az egy óra, vagy annyi sem, ami az Istennek való áldozatunkat és hálánkat mutatja. A többit vajon mivel töltjük ki? Halljuk az Igét, aztán elfelejtjük, s megyünk tovább, sodor az élet, s így ér véget is a földi életünk is. Elsodródva, a lényegtelenre figyelve. S ebben a világban beszélhet nekünk az Isten, a legtöbben jobban tudják, mi kell az életükbe, s engedik, hogy telve legyen bűnnel, sötétséggel. S nézzünk körül, mennyi boldogatlan és üres ember szaladgál körülöttünk, nézzünk magunkba, mi is mennyire üresek vagyunk sokszor.

Az Úr ma azt mondja: „**Nem tűröm együtt a bűnt és ünneplést! Mossátok tisztára magatokat!**“

Az igazi vendég nem a terített asztalt nézi, nem a gyönyörű terítőt, a simára vakolt falat, hanem azt, ami a szívben van. Arra figyel, hogy lélekben mit tudunk adni a másoknak. Azt nézi, hogy van-e olyan ember az életünkben, akinek a lelke mélyére látunk, akit ismerni akarunk azért, hogy tudjuk, mikor mire van a legnagyobb szüksége.

Az egész gondolkodásunk megváltoztatására szükségünk van! Mossátok tisztára magatokat, mondja Ézsaiás próféta, Keresztelő János ezt úgy fogalmazza meg: Térjete meg, mert elközelített az Istennek Ország! S nem azt halljuk tőle, hogy egy csodás földi országban fogunk majd élni jólétben, nem is azt halljuk, hogy ezt a jólétet próbáljuk

prezentálni minden ünnep idején. Erre nem bíztatnak, ezek csak külsőségek.

„**Mossátok tisztára magatokat... Vigyétek el szemem elől gonosz tetteiteket!**“ Térjete meg, változzatok meg! Lássátok meg azt, hogy ki kopog, ki akar bejönni, ki kér, miért kér, miért kell kérnie, mi mindent élt meg az eddigi életében, hogyan próbál boldogulni ebben a világban, vagy miért él bezárva, kerülve az embereket, sokszor Istent is.

Az idei adventünk legyen ilyen módon csendes. Annyi gyertyát gyűjtsünk meg az adventi koszorún, ahány ember lelkét igazán megláttuk és megértettük, s akikért igazán tudunk imádkozni.

Készüljünk, várjunk, ne a saját ünnepünkre, hanem másokéra, Jézuséra, aki érkezik, aki az emberi lelkeket akarja fölmelegíteni.

Várjuk Jézus születését, de egyben visszatérését is. Várjuk az Isten Országát! Egy kisdéd tisztaságában testet öltő változást várunk ebbe a világba, s ezt a változást hívjuk be imával a saját életünkbe is.

Advent 2. vasárnapján még nem késő előre tervezni, eldönteni, milyen karácsonyunk lesz, csöndesedjünk el, fontoljuk meg, ki az, aki az ajtónk előtt állhat.

A hozzánk érkező Jézus, a felénk tartó tisztaság változtasson át bennünket, adjon nekünk belső békességet, újuló életet és a reménységet az örömről! Ámen.

Ima: Mindenható Urunk, köszönjük, hogy a világ szeretetlenségébe beleragyog a Te megváltói szereteted. Köszönjük, hogy ezt megérezhetjük minden alkalommal, amikor elcsöndesedünk előtted. Istenünk, így imádkozunk azokért, akik nyomorúságban vannak, akik menekülnek, hogy ne legyenek áldozatai a gonosznak. Imádkozunk a betegekért, gyülekezeteinkben, s kérjük a te gyógyító erődöt. Fohászkodunk azokért, akik gyászban járnak, akik a közelmúltban, vagy vagy ezekben a napokban veszítették el szerettüket. Adj vigasztalást számukra a te megváltó szeretetedben, s add, hogy bizottságot nyerjenek arról, hogy Neked a halálon is van hatalmad. Urunk, add, hogy éberek legyünk, hogy szünteleül könyörögjünk, hogy a világba érkező tisztaság megérintsen s átformáljon bennünket. Ámen. Mi Atyánk.....

/Fecsó Kassai Yvett, lelkész/

